ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ Κ'. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1900 **ΑΡΙΘ. 8**

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ . . . . . (πρόεδρος)
† Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Ἀρχιγρ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ
ΧΡ. ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ (γραμματεύς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ 25

ἐξαμηνιαία τὰ ἡμίσυ

Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Ἐκκλησιαστικὰ ἔγγραφα — Σχέσις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν ἐπιστήμην τὴν πολιτικὴν καὶ τὸν πολιτισμόν — Ἀνάλεκτα ἐκ τῶν Πατριαρχικῶν Κωδίκων — Κρινοποιήτεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

—*Ἐκλογὴ Μυριοφύτου.*—Τῆς ἐπισκοπῆς Μυριοφύτου κενωθείσης ἕνεκα τῆς παύσεως τοῦ ἐπισκόπου αὐτῆς, ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Ἡρακλείας Ἱερώνυμος, κυριάρχης τῆς ἐπισκοπῆς, ᾐτήσατο παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἐκλογὴν νέου ἐπισκόπου ὑποδείξας ὡς ὑποψήφιον τὸν πανοσιολ. ἀρχιμ. Σμάραγδον, προϊστάμενον τοῦ ἐν Γαλατᾷ ναοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης Τρίτης λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν προέβη εἰς ἐκλογὴν τοῦ ἐπισκόπου Μυριοφύτου. Προταθέντων λοιπὸν σὺν τῷ ὑποδειχθέντι καὶ δύο ἄλλων ὑποψηφίων, ὡς ἡ τάξις, ἤτοι τῶν πανοσιολ. ἀρχιμανδριτῶν Φιλοθέου Μιχαηλίδου, προϊσταμένου Τζιβαλίου καὶ Μιχαὴλ Τριανταφυλλίδου, προϊσταμένου Μ. Ρεύματος, καὶ ψήφων κανονικῶν γενομένων ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ ἐξελέγη ἐπίσκοπος Μυριοφύτου ὁ ἀρχιμανδρίτης Σμάραγδος.

Ὁ θεοφιλέστατος ἐψηφισμένος Μυριοφύτου κατελθὼν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα αὐθημερὸν ὑπέβαλε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τὰ σέβη αὐτοῦ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα προαγωγῇ αὐτοῦ.

Τῇ Α. Θειοφιλίᾳ παραστάσῃ χθὲς ἐνώπιον τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου ἐγένετο τὸ εἰθισμένον Μήνυμα, καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδρίας ἡ ἐν τῷ ναῷ νενομισμένη τελετὴ τῆς εὐχαριστίας.

— *Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον.* — Ἐπιστάντος τοῦ χρόνου, καθ' ὃν τέσσαρα ἐκ τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Δ.Ε.Μ. Συμβουλίου πρέπει νὰ ἀντικατασταθῶσι, συνῳδὰ τοῖς Γενικοῖς Ἐθνικοῖς Κανονισμοῖς, ὡς συμπληρώσαντα τὴν ἐν τῷ Συμβουλίῳ διετῆ αὐτῶν χρονικὴν περίοδον, ἀπελύθη ἡ σχετικὴ Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις πρὸς πάσας τὰς ἐνορίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔνθεν μὲν γνωστοποιοῦσα ὅτι ἡ πρὸς ἐκλογὴν τῶν εἰρημένων τεσσάρων νέων μελῶν τοῦ Συμβουλίου γενικὴ Ἐκλογικὴ συνέλευσις συγκροτηθήσεται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἤτοι τῇ 26ῃ τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Μαρτίου, τῇ μεσημβρίᾳ ἀκριβῶς, ἔνθεν δὲ ἐντελλομένη ὅπως ἑκάστη ἐνορία συγκροτήσῃ τῇ Β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ἐκλογικὴν συνέλευσιν τῶν ἐνοριτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπικυρωθέντων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐνοριακῶν ἐκλογικῶν Καταλόγων, καὶ προβῇ εἰς ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς, συμφώνως τῇ κατωτέρω δημοσιευομένῃ Πατριαρχικῇ ταύτῃ Ἀποδείξει.

Οἱ ἐκ τῶν ἀξιοτίμων συμβούλων ἀποχωροῦντές εἰσιν ἡ Α. Ε. ὁ Ἀνδρέας Κοπάση-ἐφέντης, ὁ Εὐάγγελος Ἀμαξόπουλος, ὁ Βασίλειος Δεσίρης καὶ ὁ Ἰωάννης Μαμόπουλος, ὃς τυγχάνει ἅμα καὶ αὖθις ἐκλέξιμος ὡς συμπληρώσας τὴν διετῆ περίοδον τοῦ Κ. Σισμάνογλου ἀποχωρήσαντος ἐν τῷ μέσῳ.

— *Πατριαρχικαὶ προσρήσεις.* — Ἀγομένων τῇ π. Τρίτῃ τῆς ἐπετηρίδος τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς τῶν σέρβων ἐθνικῆς ἑορτῆς, ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης διεβίβασε τῇ Α. Ε. τῷ ἐνταῦθα πρεσβευτῇ τῆς Σερβίας Νοβάκοβιτς τὰς πατριαρχικὰς αὐτοῦ εὐχὰς καὶ συγχαρητηρίους προσρήσεις διὰ τοῦ πανοσιολογιωτάτου Μ. Πρωτοσυγκέλλου Χρυσοστόμου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Α' Πατριαρχικοῦ Γραφείου Ἰ. Δ. Ταντσλίδου.

—*Ἱερὰ Σύνοδος.*—Κατ' ἀμφοτέρας τὰς συνεδρίας αὐτῆς, Τρίτης καὶ Πέμπτης, ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ

HBOHY Mehilitikova

Σύνοδος ἐξηκολούθησε τὴν κατ' ἄρθρα συζήτησιν τοῦ νέου Κανονισμοῦ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς.

—*Μητροπολίτης Ρόδου.*—Ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Ρόδου Ἱερόθεος ἤγγειλε τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἀφικνεῖται εἰς βασιλεύουσαν.

—*Ἀντεπίσκεψις.*—Τῇ παρελθούσῃ ἑβδομάδι ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐπεσκέψατο τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Παναγίου Τάφου ἅγιον Νεαπόλεως Ἀρσένιον.

—*Ἐπισκέψεις.*—Τῇ Τετάρτῃ ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει παρεπιδημῶν κληρικὸς ἄγγλος ἀνώτερος ἱερεὺς καθολικὸς τὸ θρήσκευμα, F. Cavendish D. D., ὡς καὶ ὁ Ernst Reinhardt. ἰδιαίτερος διδάσκαλος τῶν τέκνων τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας.

Χθὲς δὲ μετὰ μεσημβρίαν ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος, βουλευτὴς Μονεμβασίας, ἄλλοτε δὲ ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι, μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ κ. Φραγκοπούλου.

Ὡσαύτως ἐπιστρέψαντες ἐξ ἁγίου Ὄρους ὅπου μετέβησαν πρὸ ἓξ περίπου μηνῶν φέροντες συστατικὴν τὴν Α. Θ. Π. οἱ κκ. Alfred Schmidtke προλύτης τῆς Θεολογίας καὶ Σωκράτης Κουγέας ἕλλην διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας πρὸς μελέτας ἁγιογραφικὰς ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θ. Π. καὶ ὑπέβαλον τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν ἐπὶ τῇ γενομένῃ ἐκεῖ ὑποδοχῇ αὐτῶν.

—*Ἐπέτειος ὀνόματος.* — Τοῖς πανιερωτάτοις μητροπολίταις Βάρνης καὶ Κολωνίας ἄγουσι τῇ Τετάρτῃ τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτῶν, ἡ Α. Θ. Παναγιότης εὐηρεστήθη ἵνα συγχαρῇ τηλεγραφικῶς.

— *Κήρυμα τοῦ θείου Λόγου.* — Συμφώνως τῷ καταρτισθέντι προγράμματι τῶν κηρυξόντων τὸν θεῖον λόγον κατὰ τὴν ἁγίαν καὶ Μ. Τεσσαρακοστὴν κηρύξουσι τῇ μεθαύριον Α' κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῆς Ὀρθοδοξίας· Ἐν τῷ Πατριαρχ. ναῷ, ὁ ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Παντολέοντος. — Ἐν Τσιβαλίῳ, ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἀρχιμ. Φιλόθεος Μηχαηλίδης. — Ἐν Φωτηρᾷ, ὁ ἱεροδ. Γρηγόριος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἓξ Μαρμάροις, ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἀρχιμ. Μελέτιος Κοτρόζος.—Ἐν Ὑψωμαθείοις (ἐκκλ. ἁγ. Κωνσταντίνου), ὁ ἱεροδ. Γεννάδιος Ἀλεξιάδης.—Ἐν Βλάγκᾳ, ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἱερεὺς Ἀθανάσιος Λάσκαρις. — Ἐν Κοντοσκαλίῳ, (ἐκκλ. Ἐλπίδος), ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἀρχιμ. Ἀντώνιος Ἀντωνίνης. — Ἐν Κοντοσκαλίῳ (ἐκκλ. ἁγίας Κυριακῆς), ὁ ἀρχιμ. Καλλίνικος Δελικάνης. — Ἐν Γαλατᾷ (ἐκκλ. Χριστοῦ), ὁ ἀρχιερ. προϊστάμενος Συνάδων Εὐγένιος. — Ἐν Γαλατᾷ (ἐκκλ. ἁγ. Νικολάου), ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Μοσχόπουλος. — Ἐν Γαλατᾷ (ἐκκλ. ἁγ. Ἰωάννου), ὁ ἐψηφισμένος Μυριοφύτου Σμάραγδος Χ'' Εὐσταθίου. — Ἐν Γαλατᾷ (ἐκκλ. Παναγίας), ὁ ἱερατ. προϊστάμενος Αἰμυλιανὸς Δάγκουλας.— Ἐν Σταυροδρομίῳ (ἐκκλ. Παναγίας), ὁ ἀρχιμ. Γρ. Κωνσταντινίδης. — Ἐν Ταταούλοις, ὁ ἀρχιερ. προϊστάμενος Παμφίλου Μελισσηνός. — Ἐν Φερίκιοϊ ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἀρχιμ. Νικηφόρος.— Ἐν Μ. Ρεύματι ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἀρχιμ. Μιχαὴλ Τριανταφυλλίδης. —Ἐν Βαφειοχωρίῳ, ὁ ἱεροδ. Σπυρίδων Βλάχος.— Ἐν Νεοχωρίῳ (ἐκκλ. Παναγίας), ὁ ἱερατ. προϊστάμενος ἱερεὺς Παναγιώτης.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος.

Ἐγκατάστασις ἐπισκόπων εἰς τὰς νέας ἐπισκοπικὰς ἕδρας.—Διὰ Β. Διατάγματος πρὸς πνευματικὴν ἐπιστασίαν καὶ διεύθυνσιν τῶν Ἐπισκοπῶν Λαρίσσης καὶ Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος ἐγκαθιστῶνται ἐν αὐταῖς οἱ θεοφιλέστ. ἐπίσκοποι τέως Πλαταμῶνος καὶ Θαυμακοῦ Ἀμβρόσιος καὶ Μισαὴλ, ὧν αἱ ἐπισκοπαὶ συνεχωνεύθησαν ἐκείνου μὲν πρὸς τὴν τῆς Λαρίσσης, τούτου δὲ πρὸς τὴν τῆς Φθιώτιδος καὶ ἐν μέρει πρὸς τὴν τοῦ Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος. Κατὰ ταῦτα ὁ μὲν τέως Πλαταμῶνος θὰ ἦνε καὶ τιτλοφορῆται ἐφεξῆς Ἐπίσκοπος Λαρίσσης, Φαρσάλων καὶ Πλαταμῶνος, ὁ δὲ τέως Θαυμακοῦ ἐπίσκοπος Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις περὶ ἐκλογῆς Συμβούλων.

Κωνσταντῖνος ἐλέῳ Θεοῦ κτλ.

Ἀριθ. πρωτοκ. 1435

. . . . . *προϊστάμενε, τιμιώτατοι ἐπίτροποι καὶ λοιποὶ εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῆς ἐνορίας . . . . . τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπητά, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Ἐπιστάσης τῆς καταλλήλου ἐποχῆς, καθ' ἣν, συμφώνως τοῖς Γενικοῖς Κανονισμοῖς τὰ συμπληρώσαντα τὴν διετῆ αὐτῶν περίοδον τέσσαρα μέλη τοῦ Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, ἀντικαθίστανται διὰ τῆς ἐκλογῆς ἰσαρίθμων νέων μελῶν, προαγόμεθα διὰ τοῦ ἡμετέρου τοῦδε εὐχετικοῦ πατριαρχικοῦ Γράμματος ἀνακοινώσασθαι ὑμῖν ὅτι ἡ πρὸς ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων νέων μελῶν τοῦ Συμβουλίου γενικὴ ἐκλογικὴ Συνελευσις συγκροτηθήσεται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, 26ῃ τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Μαρτίου, τὴν ὥραν τῆς μεσημβρίας ἀκριβῶς. Ἐπειδὴ τοίνυν τῆς γενικῆς ταύτης Συνελεύσεως μετέχουσιν, ὡς γνωστόν, καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐνοριῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιω-*

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

τάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐντελλόμεθα πατρικῶς ἵνα, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, συγκροτηθῇ ἐν ἑκάστῃ ἐνορίᾳ τῇ προσεχεῖ Β΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἐνοριακὴ ἐκλογικὴ συνέλευσις πρὸς ἐκλογὴν των ἐνοριακῶν ἀντιπροσώπων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νέων ἐκλογικῶν Καταλόγων καὶ τοῦ ἀναθεωρηθέντος ἐκλογικοῦ Κανονισμοῦ. Ὅθεν προτρεπόμεθα καὶ παραγγέλλομεν πάντας ὑμᾶς τοὺς εὐσεβεῖς κατοίκους τῆς ἐνορίας ταύτης ὅπως προθυμηθῆτε εἰς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ, καθ' ὅν, οἱ μὲν ἀρχιερατικῶς ἢ ἱερατικῶς προϊστάμενοι ὀφείλουσιν ἐγκαίρως συγκαλέσαι διὰ προσκλητηρίων τοὺς ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς καταλόγοις ἐγγεγραμμένους ἐνορίτας εἰς γενικὴν συνέλευσιν συνεδριάσουσαν τῇ Β΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, οἱ δὲ ἐκλογεῖς συνερχόμενοι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ὀφείλουσι προβῆναι ἐν ἡσυχίᾳ καὶ τάξει εἰς τὴν ἐκλογὴν . . . . ἀντιπροσώπων τῆς ἐνορίας ταύτης, οἵτινες συνερχόμενοι μετὰ ταῦτα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τ . . ἐνορ . . . . . ὑπὸ τὴν προεδρείαν πατριαρχικοῦ ἐξάρχου, καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁρισθησομένην ὑπὸ τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας, ἐκλέξουσ . . . κοιν . . . ἀντιπροσωπ . . . διὰ τὴν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Γενικὴν Ἐκλογικὴν Συνέλευσιν. Ταῦτα τοίνυν ἀνακοινούμενοι πᾶσι τοῖς εὐσεβέσι κατοίκοις τῆς ἐνορίας ταύτης. καὶ τὰς πατρικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἐγκαρδίως ἀπονέμοντες, προτρεπόμεθα πάντας ὑμᾶς, ἀξιοχρέῳ ἐκκλησιαστικῇ προνοίᾳ, ὅπως ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ ἐνοριακοῦ τούτου καθήκοντος καὶ δικαιώματος, τηρήσητε πιστῶς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου, φυλάττοντες ἐν ταῖς συγκροτηθησομέναις συνελεύσεσι τὴν ἁρμόζουσαν τοῖς χριστιανοῖς τάξιν καὶ εὐπρέπειαν, ἐπισπώμενοι δέ, διὰ τῆς σεμνῆς ὑμῶν καὶ φιλησύχου πολιτείας, τὸν κοινὸν ἔπαινον καὶ τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν. ,αϡ΄.

ΕΝ ΜΗΝΙ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΩι ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ ΙΓ΄.

ΣΧΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΝ*

Δ΄.

Καὶ οὕτω λοιπὸν διακεκριμένη χριστιανικὴ ἐπιστήμη, χριστιανικὴ πολιτικὴ καὶ χριστιανικὸς πολιτισμὸς δὲν ὑπάρχουσιν, ὑπάρχει δὲ μόνον *χριστιανικὴ Ἐκκλησία*, ἥτις προετοιμάζει τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀλλὰ θὰ εἴπῃ τις· καὶ δὲν ἔσχεν ἢ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ λοιπὸν ὁ χριστιανισμὸς ἐπίδρασίν τινα ἐπὶ τοῦ ἐπιγείου βίου τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς τύχης αὐτῶν; καὶ ἔμεινε λοιπὸν ξένη ὅλως πρὸς τὴν γῆν ἡ εἰς τὴν γῆν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κάθοδος τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ;

Βεβαίως ὄχι· ἀλλὰ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἐπίδρασιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ σημασίαν αὐτοῦ πρέπει νὰ ἀναζητήσωμεν ἀλλαχοῦ.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς χαρακτηρίζων τὸν τρόπον τῆς ἐπιδράσεως τῆς εὐαγγελικῆς ἀληθείας ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, παρέβαλεν αὐτὴν πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῆς ζύμης, ἥτις καίπερ μικρὰ οὖσα ζημοῖ ὅμως ὅλον τὸ φύραμα (Ματθ. 13, 33)· Τὴν παρομοίωσιν ταύτην καὶ ἡμεῖς εὐκαίρως νῦν μεταχειριζόμενοι λέγομεν ὅτι ὅπως τὸ φύραμα κατὰ τὴν ζύμωσιν δὲν ἀποβάλλει οὔτε τὸ χρῶμα, οὔτε τὸ βάρος, οὔτε τὰς θρεπτικὰς ἰδιότητας, ἀλλὰ μόνον ἡ γεῦσις αὐτοῦ ὀλίγον μεταβάλλεται κατὰ τρόπον δυσκόλως ὑποκείμενον εἰς εὐκρινῆ ἀντίληψιν, οὕτω καὶ ἡ ἀνθρωπότης κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἐπενέργειαν τῆς εὐαγγελικῆς ἀληθείας δὲν ἀλλάσσει τὴν συνήθη φορὰν τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτῆς βίου, ἀλλ' ἵνα μεταχειρισθῶμεν καὶ πάλιν γραφικὴν ῥῆσιν, καθὼς ἐγίνετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ, ὅτε ἄνθρωποι «ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐξεγαμίζοντο» οὕτω θὰ συμβαίνῃ « καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου μέχρι τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ (Λουκ. 17, 27). Παρ' ὅλην ὅηλ. τὴν μεγάλην ἐσωτερικὴν ἀνατροπήν, ἣν εἰσήνεγκεν ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἐμφάνισις τοῦ χριστιανισμοῦ, ἡ ἐξωτερικὴ ὄψις τοῦ κόσμου παρέμεινεν ἡ αὐτή. Διότι τὸ μέρος τῆς ἐπιδράσεως τῆς θρησκείας τοῦ πνεύματος ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων κεῖται οὐχὶ ἐν ταῖς ἐξωτερικαῖς ἐκφάνσεσι, ἀλλ' ἐν τοῖς ἀδύτοις τῆς ἀν-

* συνέχεια ἀπὸ σελ. 60—62 τοῦ μετὰ χεῖρας τόμου.

ΗΒΟΗΥΜΕΗΙΚΟΒΑ

θρωπίνης ψυχῆς, διὸ καὶ ἐλέχθη διὰ στόματος τοῦ Κυρίου ὅτι «οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως» (Λουκ. 17, 20), δηλ) κατὰ τρόπον ἀντιπίπτοντα καὶ μή ἀνταποκρινόμενον εἰς τὴν συνήθη φορὰν τῆς ζωῆς καὶ ἀποβαίνοντα διὰ τοῦτο εὐδιάκριτον.

Ἐν τῇ πνευματικῇ ζωῇ τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν δύο ὄψεις αὐτῆς. Καὶ κατὰ τὴν μίαν μὲν ἐξ αὐτῶν ἄνθρωπος συμμετέχει τῆς ἐν γένει ἀνθρωπίνης ζωῆς κατέχων θέσιν τινὰ κοινωνικὴν καὶ συνεργαζόμενος μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων· ἡ δὲ ἑτέρα ὄψις εἶνε χώρα ἀπρόσιτος καὶ ἀδιαπέραστος ὑπὸ ξένου βλέμματος, εἰς μόνον δὲ τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν ἐν τῇ ἐνεργείᾳ αὐτῆς γνωστή. «Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰμὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ» (Α΄ Κορ. 2, 11); Ἐν τῇ μυστηριώδει ταύτῃ σφαίρᾳ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐγκαθιδρύεται ἡ εὐαγγελικὴ ἀλήθεια· ἐν αὐτῇ αὐξάνει, ὡριμάζει καὶ φέρει τοὺς καρποὺς αὐτῆς ἐν καιρῷ. «Καὶ ἡ ζωὴ ἡμῶν (ἡ χριστιανική), γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ· ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ» (Κολ.3, 3—4.) «Ἡ ζωὴ αὕτη ἡ ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ κεκρυμμένη μένει ἀόρατος ὑπὸ τῶν περιξ ἀνθρώπων. Οἱ ἄνθρωποι δὲν βλέπουσιν αὐτὴν, διότι τελεῖται ἐν τῷ πνεύματι καὶ τῇ καρδίᾳ. Ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος καίτοι «ἀνακρίνει πάντα», ἀκριβῶς ὅμως καθορίζει μόνον ἂν εἶνέ τις τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνίοτε ἐν τίνι βαθμῖδι ἵσταται, τὴν διεξαγωγὴν δὲ αὐτὴν καὶ τὴν κίνησιν τῆς ζωῆς ταύτης,καθὼς καὶ τὴν ἔναρξιν καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῆς δὲν βλέπει. Δὲν βλέπει τὸ ὅλον οὐδὲ ὁ κοινωνήσας τῆς ζωῆς ταύτης» Ἐπίσκοπος Θεοφάνης. Ἑρμηνεία τῆς πρὸς Κολ. Ἐπιστ. σελ. 164.). «Ὁ ψυχικὸς οἶκος, λέγει καὶ ὁ Μητροπολίτης Φιλάρετος, οἰκοδομεῖται καθὼς ποτε κατὰ τὴν διήγησιν ἀνηγέρθη ὁ ναὸς τῆς Λαύρας τοῦ Κιέβου· ἐφ' ὅσον ἐξηκολούθουν αἱ ἐργασίαι τῆς οἰκοδομῆς, ἐξεῖχεν οὗτος ὀλίγον τῆς γῆς, ἀνεφάνη δὲ ὁλόκληρος, ὅτε συνεπληρώθη ἡ ὅλη οἰκοδομὴ» (Ἀπομνημονεύματα Ἐδρέϊνωρ περὶ τοῦ Μ. Μόσχας Φιλαρέτου, σελ. 35).

Ἡ σπαρεῖσα ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ κατακυριεύει ὀλίγον κατ' ὀλίγον πᾶσαν τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ καὶ κατευθύνει τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ζωὴν πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς σωτηρίας. Ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὸ φαινόμενον μένει καὶ πάλιν ὁποῖος ἦτο· μένει καὶ πάλιν μάταιος καὶ ἄπληστος ἐν τῇ ἐξωτερικῇ δράσει αὐτοῦ, ἁμαρτωλὸς καὶ ἐμπαθής, ὡς καὶ πρότερον. Ἀλλ' οὔτε ἡ ἄπληστος αὐτοῦ τάσις οὔτε ἡ ἐμπάθεια καταπνίγουσι πλέον ὁλόκληρον τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ὕπαρξιν. Καὶ ἐν τῷ ἀνεμοστροβίλῳ τῆς βιωτικῆς ματαιότητος καὶ κατὰ τὰς θυελλώδεις κυμάνσεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον ἀκολουθεῖ διαρκῶς ἡ συναίσθησις ὅτι ἡ τοιαύτη φορὰ τῆς ζωῆς δὲν εἶνε ἡ κανονικὴ καὶ ἡ ἀληθής,καὶ ὅτι πρέπει νὰ πορευθῇ ἄλλην ὁδὸν διορθῶν τὸν βίον αὐτοῦ. Εἶνε αὐτὴ ἡ πρώτη καὶ σπουδαιοτάτη στιγμὴ τῆς ἀληθοῦς χριστιανικῆς ζωῆς, καθ' ἣν ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου οἱονεὶ ἀκούει τὴν φωνὴν τοῦ Χριστοῦ «μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ» (Μάρ. 1, 15). Ἀλλ' ἐν τοῖς μέλεσι τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχουσι διάφοροι ἡλικίαι πνευματικῆς ζωῆς. Ἡ ῥηθεῖσα στιγμὴ εἶνε ἡ ἡλικία τῆς χριστιανικῆς νηπιότητος. Ἱκανῶς πολλοὶ ἐκ τῶν πιστῶν παραμένουσι μέχρι θανάτου ἐν τοιαύτῃ πνευματικῇ νηπιακῇ καταστάσει, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἐπὶ τέλους δύνανται νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν τοῦ Πατρός, ἐν ᾗ «μοναὶ πολλαί, εἰσιν» (Ἰω.14,2). Παρὰ τοῖς πλείστοις δὲ τῶν ἀνθρώπων τὸ αἴσθημα τοῦτο τῆς μετανοίας ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον αὐξάνει καὶ κραταιοῦται ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τέλος ἐξ ὁλοκλήρου κατακυριεύει τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, τὰς σκέψεις αὐτοῦ καὶ τὰ αἰσθήματα. Καὶ οὕτως ἐμφανίζεται ἡ δίψα τῆς ψυχικῆς σωτηρίας. Πρὸς κατάπαυσιν τῆς δίψης ταύτης οὔτε ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κόσμῳ οὔτε ἐν ἑαυτῷ εὑρίσκει ὁ ἄνθρωπος τὰ ἀναγκαῖα μέσα· εὑρίσκει αὐτὰ ἐν μόνῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ. Μετὰ πίστεως δὲ εἰς τὴν σωτήριον δύναμιν τῶν μέσων τούτων καὶ ἐλπίδος εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ διέρχεται οὗτος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν ἐπίγειον αὐτοῦ ζωήν, προσδοκῶν τὴν ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Αἱ κύριαι φροντίδες καὶ σκέψεις αὐτοῦ ὡς χριστιανοῦ περιστρέφονται καθ' ὁλοκληρίαν περὶ τὸ ζήτημα τῆς ψυχικῆς σωτηρίας, οὐδὲ εὐκαιρεῖ νὰ σκεφθῇ περὶ ἀναμορφώσεως τοῦ κόσμου καὶ μεταβολῆς τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου, ἅπερ δι' αὐτὸν ὡς χριστιανὸν εἶνε σκέψεις ἄνευ σημασίας καὶ σπουδαιότητος διὰ τὸ ζήτημα τῆς ψυχικῆς σωτηρίας. «Ἡμεῖς, ὦ παῖδες, λέγει ὁ Μ. Βασίλειος ἐν τῇ πρὸς τοὺς νέους παραινέσει, οὐδὲν εἶναι χρῆμα παντάπασι τὸν ἀνθρώπινον βίον ὑπολαμβάνομεν, οὔτ' ἀγαθόν τι νομίζομεν ὅλως οὔτ' ὀνομάζομεν, ὃ τὴν συντέλειαν ἡμῖν ἄχρι τούτου παρέχεται. Οὐ προγόνων περιφάνειαν, οὐκ ἰσχὺν σώματος, οὐ κάλλος, οὐ μέγεθος, οὐ τὰς παρὰ πάντων ἀνθρώπων

τιμάς, οὐ βασιλείαν αὐτήν, οὐχ ὅ,τι ἂν εἴποι τις τῶν ἀνθρωπίνων, μέγα, ἀλλ' οὐδὲ εὐχῆς ἄξιον κρίνομεν, ἢ τοὺς ἔχοντας ἀποβλέπομεν· ἀλλ' ἐπὶ μακρότερον πρόϊμεν ταῖς ἐλπίσι καὶ πρὸς ἑτέρου βίου παρασκευὴν ἅπαντα πράττομεν. Ἃ μὲν οὖν ἂν συντελῇ πρὸς τοῦτο ἡμῖν, ἀγαπᾶν τε καὶ διώκειν παντὶ σθένει χρῆναί φαμεν· τὰ δ' οὐκ ἐξικνούμενα πρὸς ἐκεῖνον, ὡς οὐδενὸς ἄξια παρορᾶν».

Ἐὰν ἔκρινεν ἀναγκαῖον ὁ Κύριος ἡμῶν νὰ μεταβάλῃ τὸν ἐξωτερικὸν βίον τῶν ἐθνῶν καὶ τὰ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ συστήματα, θὰ ἔδιδε περὶ τούτων σαφεῖς καὶ ἀκριβεῖς ὁδηγίας ἐν τοῖς εὐαγγελίοις, ὡς ἔδωκε τοιαύτας προκειμένου περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀναμορφώσεως καὶ ἀνακαινίσεως τῶν ἀνθρώπων. Διατάξεις ὅμως περὶ πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς διοργανώσεως ἐν τῇ Κ. Διαθήκῃ δὲν ὑπάρχουσι. Καὶ ἡ Ἐκκλησία δέ, ἐνῷ παρέχει εἰς τοὺς πιστοὺς τὰ μέσα πρὸς σωτηρίαν, οὐδὲν μέσον διατίθησι πρὸς τελεοποίησιν τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου. Τούτου ἕνεκα ὁ χριστιανός, ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἰσχυρὰ ἡ πίστις αὐτοῦ καὶ μεγάλη ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, διαβιοῖ μέχρι θανάτου ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἐξωτερικὰς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς διεβίου ἡ ἀνθρωπότης καὶ πρὸ Χριστοῦ. Ἱκανὸν μέρος τῶν συνθηκῶν τούτων ἦτο καὶ εἶνε ξένον καὶ ἀλλότριον τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ἄντικρυς μάλιστα ἀντίθετον αὐτοῦ. Ἡ βία καὶ ἡ ἐκδίκησις, ἡ διαφθορὰ καὶ τὸ ψεῦδος κυριαρχοῦσι καὶ νῦν κατὰ τὴν ἐπὶ γῆς ζωήν, ὡς ἐκυριάρχουν καὶ πρὸ Χριστοῦ. Τοῦτο εἶνε συνέπεια τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος. Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐξαγοράσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ταύτης διὰ τὴν μέλλουσαν ζωήν, ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ ἠθέλησε νὰ ἀφήσῃ αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν φυσικῶν τούτων συνεπειῶν τοῦ πρώτου ἐκείνου ἁμαρτήματος, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ ἀνθρωπότης ἥμαρτε. Διὸ καὶ ἄχρι τοῦ νῦν δὲν ἐξέλιπε καὶ ἐκ τῶν πιστῶν ἡ κλίσις καὶ δὴ καὶ ἡ τάσις πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, ὅπως δὲν ἀπηλλάγη καὶ τὸ σῶμα αὐτῶν τῆς ἐπηρείας τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῆς φθορᾶς[10].

(ἕπεται συνέχεια).

10. «Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος πρὸς τοὺς Κορινθίους κατὰ τῶν ἀρνουμένων τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν καὶ τὴν μέλλουσαν ζωήν, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν. . . Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω. . . Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησε ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν» (Α΄ Κορ. 15, 16, 30—32).

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ἐκδιδόντος

Ἀρχιμ. Ἰωακεὶμ Φοροπούλου [Δ. Φ.
ἀρχειοφύλακος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Περὶ τοῦ κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας τελουμένου ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ μνημοσύνου.

Τὰς θεοφιλεῖς καὶ ἀξιαγάστους πράξεις καὶ κοινὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας, ὧντινων ἡ διενέργεια ὥρισται διηνεκὴς καὶ πρὸς ψυχικὴν ὠφέλειαν ἀρμόζουσα, καὶ τῶν κατ' ἀρχὰς ἐπινοησάντων καὶ διενεργησάντων αὐτάς, καὶ τῶν μετέπειτα διατηρούντων καὶ ἀπαρεγχειρήτως ταύτας διενεργούντων οὐκ ἄχθος καταστρωνύειν ἐν ἱεροῖς κώδιξι καὶ διὰ τῆς γραφῆς εἰς τὸν μετέπειτα παραπέμπειν χρόνον καὶ διάδηλα ποιεῖν καὶ τοῖς μὴ εἰδόσιν, ὅπως ἀναγινώσκουσι τὰ οὕτωσι κατὰ κοινὴν συνοδικὴν ἀπόφασιν καθάπαξ ὁρισθέντα διενεργῶσιν αὐτὰ καὶ τηρῶσιν ἀπαραμείωτα, ἀπαραχάρακτά τε καὶ ἀπαρεγχείρητα. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου κὺρ Σωφρονίου ἀπεφάνθη συνοδικῶς ἐπιτελεῖσθαι καθ' ἕκαστον ἔτος τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν τῷ τότε γινομένῳ κοινῷ ἱερῷ συλλειτουργῳ κοινὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν προκεκοιμημένων καὶ εἰς τὰς αἰωνίους μεταστάντων μονὰς πατριαρχῶν καὶ ἀρχιερέων, δίδοσθαι δὲ καὶ ἀφιεροῦσθαι ἕνεκα τούτου τοῦ μνημοσύνου παρ' ἑκάστου τῶν τελευτησάντων ἀρχιερέων μίαν παρρησίαν ἄρθονον καὶ πλουσιοπάροχον, καὶ τὰ ἐκ τούτων συναγόμενα οἰκονομεῖσθαι καὶ διοικεῖσθαι, καθ' ἃ διαλαμβάνει τὸ κατωτέρω καταστρωνύμενον σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃς γράμμα· διὰ τοῦτο ἐπιταχῇ τοῦ παναγιωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου κυρίου Γαβριὴλ, ἐγένετο ὁ παρὼν κῶδιξ ἐν ᾧ ἔχουσι καταγραφῆναι τὰ τῇ συναχθέντα μέχρι τοῦδε καὶ τὰ εἰς τὸ ἑξῆς συναχθησόμενα· ἔνεστιν οὖν τοῖς βουλομένοις καὶ τοῖς ἐπιστάταις τοῦ τοιούτου θεοφιλοῦς ἔργου διαγινώσκειν τὸν τρόπον τῆς οἰκονομίας ἀναγινώσκουσι τὸ ἐν τῷ παρόντι κώδικι καταστρωθὲν σιγίλλιον γράμμα κατὰ τὸ ἤδη τρέχον ,αψπ' ἔτος σωτήριον.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου σιγιλλίου γράμματος.

† **Σωφρόνιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.**

Ἄτοπον ἄρα καὶ μομφῆς οὐ τῆς τυχούσης ἄξιον περὶ μὲν σωμάτων φθορᾷ ὑποκειμένων τε καὶ ῥεόντων καὶ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη διαλυομένων (κατὰ

τὸ γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ) πλείστην ὅσην καταβάλλειν ἡμᾶς τὴν φροντίδα καὶ μέριμναν καὶ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τὴν τούτων καλὴν ἀποκατάστασίν τε καὶ ὡραιότητα καὶ καλλωπισμόν, εὐπρέπειάν τε καὶ ἄνεσιν· περὶ δὲ ψυχῶν ἄυλων οὕτως ἀμελῶς διακεῖσθαι καὶ μηδὲ ἱκεσίας προσφέρειν τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῆς τούτων ἀπὸ τοῦ ᾅδου ἀπαλλαγῆς καὶ ἀπολυτρώσεως, ὧντινων χωριζομένων ἀπὸ τῶν σωμάτων τρεῖς εἶναι τὰς τάξεις, οὐ μὴν δὲ καὶ τοὺς τόπους ἄπαγε! (ὡς οἱ κακόῤῥονες λέγουσι) δοξάζει καὶ φρονεῖ καὶ πιστεύει ἡ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ ἁγία ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, ὡςμάλα ὀρθῶς τε καὶ εὐσεβῶς· αἱ μὲν γὰρ ψυχαὶ αἱ τὰ ἀγαθὰ καὶ θεάρεστα ποιήσασαι ἐν τῷ παρόντι βίῳ καὶ ὅσα αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ νόμος τῆς Ἐκκλησίας διδάσκουσιν ἀπέρχονται μὲν χωρισθεῖσαι ἀπὸ τῶν σωμάτων εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν, μερικὴν δὲ τὴν εὐῤῥοσύνην καὶ ἀπόλαυσιν ἔχουσιν, ὡς φησὶν ὁ πάμμεγας Ἀθανάσιος, καὶ οὐ τελείαν· αἱ γὰρ τῶν ἁγίων λέγει ψυχαί ἔχουσιν εὐῤῥοσύνην καὶ ἔστιν αὕτη μερικὴ ἀπόλαυσις, ὥσπερ καὶ ἡ λύπη, ἣν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἔχουσι, μερικὴ κόλασις μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς δευτέρας ἐκείνης καὶ φρικτῆς παρουσίας, ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀβραὰμ ἀγωνιάσει· αὐτὸ τοῦτο καὶ ὁ θεῖος καὶ οὐρανοφάντωρ φησὶ Βασίλειος· τὸ μὲν γὰρ πρόσωπον, λέγει, πρὸς πρόσωπον καὶ ἡ τελεία ἐπίγνωσις τῆς τοῦ Θεοῦ ἀκαταλήπτου τελειότητος ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι τοῖς ἀξίοις ἀποδοθῆναι ἐπήγγελται· νῦν δὲ κἂν Παῦλος τις ᾖ, κἂν Πέτρος, βλέπει μὲν ἀληθῶς καὶ οὐ φαντάζεται, οὐδὲ πλανᾶται, δι' ἐσόπτρου δὲ ὁ μὲν βλέπει καὶ ἐν αἰνίγματι καὶ τὸ ἐκ μέρους νῦν εὐχαρίστως ἐκδέχεται μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, ὅτε λήψεται ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ συνῳδὰ τῷ μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ἀναβάντι ἀποστόλῳ ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ ἀποφαινομένῳ καὶ λέγοντι, ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δ' ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ· αἱ δὲ τῶν ἁμαρτωλῶν ψυχαὶ τῶν μὴ μετανοησάντων ἐν ὅλῳ τῷ διαστήματι τῆς πολυωδύνου ταύτης καὶ προσκαίρου ζωῆς χωριζόμεναι ἀπὸ τῶν σωμάτων, ἀπέρχονται μὲν ἐν τῷ ᾅδῃ, μερικὴν δ' ἔχουσι κόλασιν μέχρι τῆς δευτέρας ἐκείνης καὶ φρικτῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας, κατὰ τὸν θεῖον Χρυσόστομον ἐν τῷ κατὰ προδοσίας λόγῳ λέγοντα, ὅτι καὶ Ἰούδας ἐν ᾅδῃ μέν ἐστι παραμένων τὴν ἀπαραίτητον κόλασιν· καὶ ὁ μέγας Βασίλειος οὕτω φησί· καὶ Ἀβραὰμ ἀγωνιάσει οὐχ ὡς κατακριθησόμενος, ἀλλ' ὡς μὴ εἰδὼς ἐν τίνι τόπῳ καὶ μονῇ ταχθήσεται· αἱ δὲ ψυχαὶ αἱ ἁμαρτήσασαι μέν, μετανοήσασαι δέ, ἀλλὰ μὴ φθάσασαι πληρῶσαι τὸν ἐπενεχθέντα αὐταῖς κανόνα, ἀπέρχονται μὲν ἐν τῷ ᾅδῃ, λυτροῦσθαι δὲ διὰ τῆς τοῦ Θεοῦ εὐσπλαγχνίας* καὶ τῆς παρακλήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῶν λειτουργιῶν καὶ μνημοσύνων, ἅπερ ποιοῦσιν οἱ ζῶντες ὑπὲρ ἐκείνων τῶν ψυχῶν κατὰ τὸν ἱερὸν Δαμασκηνὸν περὶ τῶν κεκοιμημένων λέγοντα, ὅτι οἱ ζύμην τῆς ἀρετῆς κτησάμενοι, μὴ φθάσαντες δὲ κατορθῶσαι, οὐ παραρῶνται παρὰ τοῦ δικαίου κριτοῦ, ἀλλὰ θείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ διὰ τῶν ὑπὲρ ἐκείνων γινομένων ἐλεημοσυνῶν τε καὶ λειτουργιῶν ἐλευθεροῦνται ἀπὸ τοῦ ᾅδου, ὑπὲρ ὧν καὶ ἡ Ἐκκλησία χεῖρας αἴρει ἱκέτιδας πρὸς Θεὸν κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον λέγοντα ἐν τῇ Πεντηκοστῇ· ἐπάκουσον ἡμῶν Δέσποτα ὁ ἐν τῇ παντελείῳ ταύτῃ ἑορτῇ ἱλασμοὺς μὲν ἱκεσίας ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν ᾅδῃ καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδος ἄνεσιν τοῖς κατεχομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν καὶ ἀναψυχὴν πρὸς σοῦ καταπέμπεσθαι·* ἥντινα ἄνεσιν παντελῆ ἐλευθερίαν δοξάζομεν κατὰ τὸ Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον ὁ Θεὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν. Ταῦτα οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα ἐννοοῦντες ἡμεῖς τε καὶ πᾶσα ἡ ἱερὰ ἀδελφότης, καὶ μεριμνῶντες κατ' ὀφειλὴν ἀπαραίτητον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων ἀδελφῶν ἡμῶν πατριαρχῶν τε καὶ ἀρχιερέων, ὅσοι τῶν τῇδε μετέστησαν ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἐποιησάμεθα κοινὴν συνοδικὴν ἀμετάθετον ἄφρασιν, ὅπως κατ' ἔτος ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐπιτελοῦντες κοινὸν ἱερόν, ὡς ἔθος, συλλείτουργον μετὰ πάντων τῶν ἐνδημούντων συναδελφῶν ἡμῶν ἀρχιερέων, προσφέρωμεν ἱκεσίας τῷ Θεῷ μετὰ θερμῶν παρακλήσεων ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων πατριαρχῶν καὶ ἀρχιερέων, μνημόσυνον τελοῦντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν, ὅπως ἀρεθῶσιν αὐτοῖς καὶ συγχωρηθῶσι πάντα τὰ ἐν τῷ βίῳ κακῶς καὶ ἀγνωμόνως ὑπ' αὐτῶν πεπραγμένα, καὶ ἀπαλλαγῶσι τῆς τοῦ ᾅδου κατοχῆς καὶ τῶν περιεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν, καὶ λάβωσιν ἄνεσιν καὶ ἐλευθερίαν θείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ καὶ χάριτι καὶ ἱκεσίαις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν ἱκετῶν· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ τῆς Ὀρθοδοξίας καθ' ἕκαστον ἔτος ὀφειλόμενόν ἐστι γίνεσθαι ἐννέα σινία κόλυβα δι' ἐξόδων ἀπὸ τοῦ παγκαρίου τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτρόπων, ἐπιστασίᾳ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ κατὰ καιροὺς ἀρχιμανδρίτου, καὶ διανέμεσθαι ταῦτα καὶ μεταδίδοσθαι τοῖς χριστιανοῖς εἰς μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων συναδελφῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἵνα τὸ θεάρεστον τοῦτο καὶ θεοφιλὲς ἔργον διαμένῃ εἰς τὸ διηνεκὲς καὶ γίνωνται τὰ κόλυβα ταῦτα καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν τακτῇ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ὀρθοδοξίας, ὡς εἴρηται, ἀπεφάνθη καὶ τοῦτο συνοδικῶς, ὅπως ἅπαντες τῶν

---

* ὁ κῶδιξ ἔχει κατὰ λάθος *ἐλεημοσύνης*.

* ἐν τῷ κώδικι τὸ χωρίον φαίνεται λελωβημένον· διώρθωσα δὲ αὐτὸ συνῳδὰ τῇ ἐν λόγῳ Εὐχῇ.

НБОНУ имени

τε ἐνδημούντων καὶ ἀποδημούντων συναδελφῶν ἀρχιερέων, ποιοῦντες διαθήκας ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θανάτου αὐτῶν, ἢ πρὸ τοῦ θανάτου σώας ἔτι τὰς φρένας ἐχόντων, καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς ὡς τὸ εἰκὸς ἐν εὐσεβείᾳ διαταττόμενοι, διορίζωσιν ἐν αὐταῖς ἕνεκα τοῦ κοινοῦ τούτου μνημοσύνου δίδοσθαι εἰς τὸ παγκάριον τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐκ τῆς περιουσίας αὐτῶν μίαν παρρησίαν ἄρθονόν τε καὶ δαψιλῆ· ὥντινων συναγομένων καὶ τοκιζομένων παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτρόπων εἰς μέρη καὶ πρόσωπα ἀσφαλῆ, καὶ ἐπαυξανομένων καὶ ποσουμένων κατὰ μικρὸν εἰς ἱκανὴν ποσότητα, ἔχουσι γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν τὰ ἐννέα σινία τῶν κολύβων ἄρθονα καὶ πλουσιοπάροχα καὶ ὅσα ἄλλα ἀκολουθήσωσιν ἔξοδα· τὰ δὲ περισσεύοντα ἐκ τῶν τόκων καὶ διαφόρων τῶν αὐτῶν ἄσπρων διανέμεσθαι εἰς ἐλεημοσύνην πτωχῶν καὶ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ εἰς ὑπανδρείας ἐνδεῶν παρθένων καὶ εἰς ἄλλα ἀναγκαῖα μέρη καὶ πρόσωπα διὰ καθαροῦ καταστίχου, τῇ ἀδείᾳ καὶ τῷ διορισμῷ τοῦ κατὰ καιροὺς Πατριάρχου παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ παγκαρίου, τῇ ἐπιστασίᾳ πάλιν καὶ τοῦ κατὰ καιροὺς ἀρχιμανδρίτου, ᾧτινι ἔσεται ὀφειλόμενον προετοιμάζειν πάντα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸ γίνεσθαι τὰ ἐννέα σινία τῶν κολύβων καὶ ἐπιστατεῖν προθύμως καὶ ἐπιμελῶς εἰς τὸ ὑπούργημα τοῦτο τὸ ἱερὸν καθ' ἕκαστον ἔτος· ἀλλ' ἐπειδὴ γενομένης τῆς ἀμεταθέτου ταύτης ἀποφάσεως, τό γε νῦν ἔχον, δεῖ καὶ χρημάτων εἰς ἐκτέλεσιν τῶν κολύβων τούτων, εὑρέθη εὔλογον καὶ συναπεφάνθη καὶ τοῦτο ὅπως δῶμεν καὶ καταβάλωμεν ἐκ κοινῆς συνεισφορᾶς καὶ ἐράνου ἤδη ἐκ τοῦ προχείρου πάντες οἱ ἐνδημοῦντες ἀδελφοὶ πεντακόσια γρόσια εἰς τὸ παγκάριον τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐπὶ τῷ τοκίζεσθαι καὶ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν τὰ ἔξοδα τῶν κολύβων, ἕως οὗ συναχθῶσι καὶ ἕτερα ἄσπρα κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἀπὸ τῶν δοθησομένων παρρησιῶν, ὡς εἴρηται, ἀπὸ τῆς περιουσίας ἑκάστου τῶν τελευτώντων ἀδελφῶν ἀρχιερέων, οἵτινες κατὰ χρέος ἀπαραίτητον ὀφείλουσι διορίζειν καὶ λεγατεύειν ἀπὸ τῆς περιουσίας αὐτῶν μίαν ἄρθονον καὶ πλουσιοπάροχον παρρησίαν εἰς τὸ παγκάριον τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἕνεκα τοῦ κοινοῦ τούτου ψυχωφελοῦς μνημοσύνου. Ὅθεν γράφοντες ἐν ἁγίῳ πνεύματι, ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, καὶ ἀμεταθέτως ἀποφαίζομεν, ὅπως τὸ μνημόσυνον τοῦτο τὸ κοινὸν καὶ ψυχωφελὲς ἐκτελῆται καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ μνημονεύωνται ἐν τῷ ἱερῷ τότε γινομένῳ συλλειτούργῳ ἅπαντες οἱ προκεκοιμημένοι συνάδελφοι ἡμῶν πατριάρχαι καὶ ἀρχιερεῖς, ὅσοι τῶν τῇδε μετέστησαν, γινομένων ὡς ἀπεφάνθη ἐννέα σινίων κολύβων δι' ἐξόδων ἀπὸ τοῦ παγκαρίου τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τῇ ἐπιστασίᾳ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ κατὰ καιροὺς ἀρχιμανδρίτου· ὀφειλόντων καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν κατὰ τὴν γενομένην ταύτην ἀπόφασιν, ἐνδημούντων τε καὶ ἀποδημούντων, διορίζειν εἰς τὰς διαθήκας αὐτῶν μίαν ἄρθονον καὶ πλουσιοπάροχον παρρησίαν ἐπὶ τῷ δίδοσθαι εἰς τὸ παγκάριον τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐκ τῆς περιουσίας αὐτῶν ἕνεκα τοῦ κοινοῦ τούτου μνημοσύνου· τὰ δὲ ἐκ τῶν παρρησιῶν τούτων συναγόμενα ἔχωσι τοκίζεσθαι παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτρόπων καὶ καταγράφεσθαι ἐν τῷ κώδικι τοῦ παγκαρίου εἰς δήλωσιν καὶ γίνεσθαι ἐκ τῶν τόκων τὰ ἐννέα σινία τῶν κολύβων καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα· τὰ δὲ περισσεύοντα διανέμεσθαι εἰς πτωχοὺς καὶ χήρας καὶ ὀρφανὰ καὶ εἰς ὑπανδρείας ἐνδεῶν παρθένων καὶ εἰς ἄλλα ἀναγκαῖα μέρη καὶ πρόσωπα τῇ ἀδείᾳ καὶ τῷ διορισμῷ τοῦ κατὰ καιροὺς πατριάρχου διὰ καθαροῦ καταστίχου παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτρόπων τῇ ἐπιστασίᾳ καὶ τοῦ κατὰ καιροὺς ἀρχιμανδρίτου ὡς χρέος ἀπαραίτητον· τούτων οὖν οὕτω ἀποφανθέντων καὶ ἀμεταθέτως ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθέντων τε καὶ διορισθέντων ὡς μάλα ὀρθῶς καὶ λίαν καλῶς καὶ ψυχωφελῶς καὶ τὸ κῦρος ἀπαράτρεπτον ὀφείλειν ἐχόντων, ἕως ὅτου ὁ ἥλιος τὸν ἴδιον περιτρέχει κύκλον, ὅστις καὶ ὁποῖος τῶν ἁπάντων εἴτε ἐκ τοῦ ἀρχιερατικοῦ καταλόγου, εἴτε ἐκ τοῦ πολιτικοῦ συστήματος ἐπιχειρήσῃ ἀνατροπὴν καὶ ἀναίρεσιν καὶ ἀθέτησιν τοῦ τοιούτου θεοφιλοῦς ἔργου καὶ τῆς συνοδικῆς ταύτης ἀποφάσεως καὶ παρεμποδίσῃ τρόπῳ οἱῳδήποτε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κοινοῦ τούτου μνημοσύνου καὶ τὰ παρὰ τῶν ἀδελφῶν δοθησόμενα καὶ διορισθησόμενα λόγῳ παρρησίας ἕνεκα τοῦ μνημοσύνου τούτου, καὶ φανῇ ὁπωσδήποτε ἐναντίος καὶ ἀπειθὴς καὶ ἀνατροπεὺς καὶ ὀλίγωρος τῆς συνοδικῆς ταύτης ἀποφάσεως, ὁ τοιοῦτος ὁποίας ἂν εἴη τάξεως καὶ καταστάσεως καὶ βαθμοῦ, ἀφωρισμένος εἴη παρὰ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου μακαρίας Τριάδος τοῦ ἑνὸς τῇ φύσει Θεοῦ, καὶ κατηραμένος, καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος, καὶ πάσαις ταῖς πατρικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος, καὶ ἔνοχος τῷ πυρὶ τῆς γεέννης, καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος· ὅθεν εἰς ἔνδειξιν, καὶ διηνεκῆ παράστασιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σιγίλλιον ἐν μεμβράναις γράμμα καὶ κατεστρώθη ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ ἑβδόμῳ, κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον, ἐπινεμήσεως δεκάτης πρώτης. Συναπεφάνθη δὲ καὶ τοῦτο, ὅπως ἐπιστατῶσι καὶ δύο τῶν ἐγκρίτων ἀρχιερέων καὶ γίνεσθαι κηροδοσίαν καὶ διαμοιράζεσθαι δέκα ὀκάδας κηρίων μικρῶν ἀνὰ 200 ἡ ὀκᾶ καὶ δίδοσθαι καὶ τοῖς ἐφημερίοις 20 γρόσια ἐπὶ τῷ μνημονεύειν τῶν ὀνομάτων ἀνὰ πᾶν σάββατον.

Hieromonk Meletios

† **Σωφρόνιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.**

† Ὁ Ἐφέσου Μελέτιος. — † ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος. — † ὁ Νικομηδείας Μελέτιος. — † ὁ Νικαίας Ἄνθιμος. — † ὁ Χαλκηδόνος Παρθένιος. — † ὁ Δέρκων Ἀνανίας. — † ὁ Νεοκαισαρείας Ἰγνάτιος. — † ὁ Κορίνθου Γαβριήλ. — † ὁ Σερρῶν Ἀγάπιος. — † ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γαβριήλ. — † ὁ Λακεδαιμονίας Γρηγόριος. — † ὁ Χριστιανουπόλεως Ἱερεμίας. — † ὁ Βιζύης Γεράσιμος. — † ὁ Ἀγχιάλου Ἰωακείμ. — † ὁ Ναυπλίου Μελέτιος. — † ὁ Ἀγαθουπόλεως Μελέτιος. — † ὁ Καρπάθου Δανιήλ. — † ὁ Καστορίας Γεννάδιος.

Τῷ Σιγιλλίῳ δὲ ἔπονται ἀμέσως ἐν τῷ κώδικι τάδε : ,αψπα' Μαρτίου α'.

Καταγραφὴ τῶν μέχρι τοῦδε συναχθέντων ἀπὸ παρρησίας τῶν προτελευτησάντων ἁγίων ἀρχιερέων ἕνεκα τοῦ κοινοῦ μνημοσύνου τοῦ γινομένου κατ' ἔτος κατὰ τὴν προγεγενημένην κοινὴν συνοδικὴν ἀπόφασιν.

Γρ. 530—Τὰ καταβληθέντα κατ' ἀρχὰς παρὰ τῶν ἐνδημούντων ἁγίων ἀρχιερέων ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ μνημοσύνου.

» 500—Ἡ παρρησία τοῦ μακαρίτου Βιδύνης κὺρ Ἰωσήφ.

» 250—Ἡ παρρησία τοῦ μακαρίτου Πρεσλάβας κὺρ Γεδεών.

» 100—Ἡ παρρησία τοῦ μακαρίτου Γρεβενῶν Γρηγορίου.

» 100—Ἡ παρρησία τοῦ μακαρίτου . . . . . [1]

Γρ. 1480 Μελετίου.

» 250—Ἡ παρρησία τοῦ μακαρίτου πατριάρχου κὺρ Μελετίου [2].

» 250—Ἡ παρρησία τοῦ μακαρίτου Ἰκονίου Διονυσίου.

» 250—Ἡ παρρησία τοῦ μακαρίτου Σάμου κὺρ Ἀκακίου.

» 200—Ἡ παρρησία τοῦ μακαρίτου Ἀδριανουπόλεως Νικηφόρου.

Γρ. 2480

ΣΗΜ. Μετεγράφη τὸ ἀμελῶς συντεταγμένον τοῦτο Σιγίλλιον ἐκ τοῦ ΙΒ' πατριαρχικοῦ κώδικος σελ. 1 – 4

1. Κενὸν ἐν τῷ Κώδικι· ἀλλ' ἐκ τῶν συγχρόνων ὑπομνημάτων τοῦ Ζ'. πατριαρχικοῦ κώδικος (σελ. 118—139) ἐκ τῶν κατὰ τὸ 1780 θανόντων ἀρχιερέων Μελέτιος ὠνομάζετο ὁ μητροπολίτης Ἐφέσου.

2. Πάντως πρόκειται περὶ τοῦ πρ. Κωνσταντινουπόλεως Μελετίου Β'. τοῦ ἀπὸ Λαρίσσης, (1768—69), οὗ τὸ τοῦ θανάτου ἔτος ἐξακριβοῦται οὕτω κατὰ προσέγγισιν, ἀφ' οὗ οἱ πάντες ὧδε ἀναφερόμενοι ἀπεβίωσαν κατὰ τὰ αὐτὰ ὑπομνήματα μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1778—80.

Δηλοῦται τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι, ἡ συνεδρίασις τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν, 28 λήγοντος μηνὸς, γενήσεται ἐκτάκτως μετὰ μεσημβρίαν.

Ἐν τοῖς Πα)χείοις, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1900.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου.

Ἐπιτροπὴ Ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν ἐπιτροπὴ εἰδοποιεῖ ὅτι τὴν προσεχῆ δευτέραν ἀπὸ τῆς 2 1)2 ὥρας τῆς πρωΐας τουρκιστὶ ἄρχεται ἡ διὰ δημοπρασίας ἐκποίησις τῶν πραγμάτων τοῦ μακ. Κυζίκου κυροῦ Νικοδήμου, γνωστοποιοῦσα ἅμα τοῖστε πιστωταῖς καὶ κληρονόμοις τοῦ μακαρίτου ὅτι ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν ἀρμοδίως, οἱ μὲν πρῶτοι ἐντὸς τριῶν μηνῶν, οἱ δὲ δεύτεροι, ἐντὸς ἓξ ἀπὸ τῆς παρούσης κοινοποιήσεως.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 25 φεβρ. 1900.

Ὁ γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς

Σ. Παπαδάκης.

Δηλοῦται τοῖς ἀρχιερατικῶς ἢ ἱερατικῶς προϊσταμένοις τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως ἐνοριῶν ὅτι, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἀπαγορεύεται ἡ κατὰ τὰς ἐνοριακὰς συνελεύσεις πρὸς ἀνάδειξιν μελῶν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου συμμετοχὴ τῶν ξένων ὑπηκόων.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 25 φεβρ. 1900

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας.

Καλεῖται ὁ Μιχαὴλ Γεροντάρης, ἐργατικός, ὑπήκοος Ἕλλην, ἐκ τῆς νήσου Σερίφου, τέως μὲν κάτοικος Κων]πόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 8ην Εὐρωπαϊστὶ πρὸ μεσημβρίας ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐπὶ διαζεύξει ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Θεοδώρας Μιχαὴλ Γεροντάρη, θυγατρὸς Ἰωάννου Ραβιόλου, ὑπηρετρίας, ὑπηκόου Ἑλληνίδος καὶ κατοίκου Κων]πόλεως ἐν Γαλατᾷ κατὰ τὴν ἐνορίαν Χριστοῦ. Προσεπιδηλοῦται δ, αὐτῷ ὅτι, ἐὰν μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὁριζομένην δικάσιμον, ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλῆσις τρὶς δημοσιευθήσεται κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος». 3

Ὁ *ὑπεύθυνος* Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

НБ ОНУ імені І. І. Мечникова
Наукова бібліотека ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА
1948
НБ ОНУ 878853 07/04/23
П.Ш. 726248